NORAKSTS
Lieta Nr.A42836509
Lietvedības Nr.A3388-10/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2010.gada 15.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties Sūdzības iesniedzējas *I.S.* pārstāvjiem *J.L.* un *J.S.*, Rīgas pašvaldību pārstāvošās iestādes – Rīgas domes Administratīvās komisijas –pārstāvei *L.S.* un trešajai personai – cietušajai administratīvo pārkāpumu lietā *I.L.*,

2010.gada 24.novembrī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr. A42836509, kas ierosināta pēc *I.S.* (personas kods */personas kods/*) sūdzības par 2009.gada 31.marta Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmuma Nr. D57 13-13, ar kuru *I.S.* ir saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 150.^{3} pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 21.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta pie administratīvās atbildības sauktās personas – *I.S.* (turpmāk tekstā – Sūdzības iesniedzēja) sūdzība par Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk tekstā – Komisija) 2009.gada 31.marta lēmuma Nr. D57 13-13 (turpmāk tekstā – Lēmums) atcelšanu, ar kuru nolemts Sūdzības iesniedzējai uzlikt naudas sodu 25 latu apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 150.^{3} pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 31.augusta rezolūciju par cietušo lietā tika pieaicināta *I.L.* (turpmāk tekstā – Cietusī).

[2] No lietas materiāliem izriet, 2009.gada 11.februārī plkst. 16.00 Rīgas pilsētas Īres valdes locekle veica dzīvokļa */adrese/* apsekošanu, pamatojoties uz Cietušās 2009.gada 9.februāra iesniegumu, par ko tika sastādīts nekustamā īpašuma (dzīvokļa) apsekošanas akts, kurā norādīts, ka dzīvoklī nav karstā un aukstā ūdens padeves. Pārbaudot visus krānus un ventiļus, secināts, ka ūdens krānos nav. Dzīvoklim nav ūdens skaitītāju. Virtuvē ir izvietoti 5 spaiņi, kuri tiek uzpildīti ārpus mājas, atvedot ūdeni no radiem un paziņām.

Par konstatēto pārkāpumu 2009.gada 11.februārī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols CB Nr.004394 par Sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 150.^{3} pantu (turpmāk tekstā – Protokols).

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Komisija 2009.gada 31.martā pieņēma Lēmumu, ar kuru Sūdzības iesniedzēja atzīta par vainīgu LAPK 150.^{3} pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un viņai uzlikts naudas sods 25 Ls apmērā.

[3] Pārsūdzētais Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

Komisija konstatēja, ka starp izīrētāju un īrnieci pastāv ilgstošs konflikts un norisinās tiesvedība. Līdz ar to abu pušu apgalvojumi ir vērtējami kritiski.

Sūdzības no Cietušās ģimenes par aukstā ūdens padeves nenodrošināšanu Rīgas pilsētas Īres valde ir saņemtas vairākkārt. Ūdens padeve dzīvoklī ir nevienmērīga. Tika konstatēts, ka 2008.gada 17.aprīlī aukstais ūdens dzīvoklim tika padots, savukārt 2007.gada 3.aprīlī ūdens tika padots, bet vannas istabā tā padeve bija vāja. 2007.gada 7.novembrī no ūdens krāna tecēja melns ūdens. Visās apsekošanās atzīmēts, ka dzīvoklis sen nav remontēts.

2009.gada 11.februāra apsekošanā tika konstatēts, ka aukstā ūdens padeves dzīvoklī nav. Dzīvoklī nav arī ūdens skaitītāju.

Sūdzības iesniedzējas pārstāvis paskaidroja, ka konflikts ar Cietušās ģimeni ir ilgstošs, jo Cietušās ģimene negodprātīgi pilda savus īrnieka pienākumus attiecībā uz maksājumiem. Ūdens viņiem ir nodrošināts. Ūdens padevi dzīvoklim regulē ventiļi, kas atrodas ārpus dzīvokļa, daļā, kur Cietušās ģimenei ir ierobežota iespēja piekļūt.

Komisijas ieskatā lielāka ticamība piešķirama Cietušās liecībai.

Komisija secināja, ka pārkāpums ir uzskatāms par būtisku un to nevar atzīt par maznozīmīgu. Tiesību normas paredz naudas sodu līdz 1000 latiem. Komisija, izvērtējot situāciju ģimenē, nolēma piemērot naudas sodu 25 latu apmērā.

[4] Uzskatot Komisijas pieņemto Lēmumu par nepamatotu, Sūdzības iesniedzēja Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā sūdzībā izteica šādus apsvērumus:

[4.1] Sastādītais apsekošanas akts ir nepilnīgs un pretrunīgs. No tā satura secināms, ka minētais dokuments sastādīts tikai un vienīgi īrnieka interesēs, nepārbaudot lietas apstākļus un ūdens padeves neesamības iemeslus. Lietas izskatīšanas laikā Sūdzības iesniedzēja noskaidroja, ka apskates aktu sastādījusī amatpersona nav kompetenta jautājumos, kas saistīti ar ēkas inženierkomunikācijām (ūdens padeves tīklu) un, iespējams, nemaz nevarēja konstatēt patieso iemeslu, kādēļ apsekošanas laikā bija pārtraukta ūdens padeve, jo tai pietrūka speciālo zināšanu vai viņa tika apzināti maldināta.

Aktā fiksētais, ka virtuvē izvietoti daži 8-litrīgi spaiņi, nebūt nevar apstiprināt apstākli, ka dzīvoklim nav nodrošināta ūdens padeve.

[4.2] Jāatzīmē, ka apsekošana un protokola sastādīšana veikta slepenībā no Sūdzības iesniedzējas, neko par to Sūdzības iesniedzējai nepaziņojot un pat neaicinot Sūdzības iesniedzēju piedalīties apskatē un akta sastādīšanā, lai arī tāda iespēja bija, jo Rīgas pilsētas īres valdes rīcībā bija Sūdzības iesniedzējas kontaktinformācija.

Kā redzams no lietai pievienotā administratīvā pārkāpuma protokola, tas sastādīts vienlaikus ar apskates aktu (tieši plkst. 16.00), kas faktiski fiziski nav iespējams. Sanāk, ka pilnvarotā amatpersona, pat nepārliecinoties par to, vai ir administratīva pārkāpuma sastāvs, uzsāk protokola sastādīšanu.

[4.3] Administratīvā pārkāpuma protokola CB Nr. 004394 6. punktā nepamatoti tiek norādīts un konstatēts apstāklis, ka īrnieks nav nodrošināts ar pamatpakalpojumu, turklāt papildus tiek minēts, ka „pārkāpumam ir ilgstošs raksturs". Šāda atzīme ir nepatiesa un apzināti maldinoša, jo visās iepriekšējās īres valdes apsekošanās tika konstatēts, ka ūdens padeve dzīvoklim ir nodrošināta.

[4.4] Sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, ir pieļauts arī būtisks procesuālo normu pārkāpums, jo pretēji LAPK 248. panta nosacījumiem, Sūdzības iesniedzēja nebija pieaicināta uz protokola sastādīšanu un parakstīšanu un netika iepazīstināta ar pārkāpēja procesuālajām tiesībām.

Lēmumā ir norādīts, ka Komisija uzskata, ka ir pierādīts, ka Sūdzības iesniedzēja pieļāvusi situāciju, kad īrniekiem netiek nodrošināts pamatpakalpojums - aukstā ūdens padeve, taču ar kādiem pierādījumiem tas nostiprināts, nav norādīts.

Tāpat, Komisija vispār nav izskatījusi un izvērtējusi Sūdzības iesniedzējas rakstveidā iesniegto paskaidrojumu par lietas apstākļiem, un pilnībā nav ņēmusi vērā norādes par īres valdes amatpersonas pieļautajiem normatīvo aktu pārkāpumiem.

[5] Komisija 2009.gada 10.jūlija rakstveida paskaidrojumā uztur lēmumā minētos argumentus un uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Cietusī paskaidrojumus tiesai nav iesniegusi.

[7] Tiesas sēdē Sūdzības iesniedzējas pārstāvji uzturēja sūdzībā minētos argumentus.

Tiesas sēdē Komisijas pārstāve uzturēja Lēmumā minētos argumentus un uzskatīja, ka Sūdzības iesniedzēja sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Cietusī tiesas sēdē paskaidroja, ka ūdens dzīvoklī nav bijis kopš 2007.gada 10.februāra. Ūdens nebija, jo to nogrieza saimnieki. Ūdens bija tikai tualetē.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties Komisijas pārstāves paskaidrojumus,

atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[9] LAPK 237. pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi. Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingri saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām. Līdz ar to arī tiesai ir pienākums izvērtēt, vai administratīvā pārkāpumā lietvedībā ir ievērotas materiālās un procesuālās tiesību normas, kuras noteic LAPK un citi normatīvie akti.

[10] Sākotnēji tiesa pārbauda procesuālo tiesību normu ievērošanu.

Sūdzības iesniedzēja ir norādījusi, ka dzīvokļa apsekošana un protokola sastādīšana veikta slepenībā no Sūdzības iesniedzējas, tai par to nepaziņojot. Sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, ir pieļauts LAPK 248. panta pārkāpums, kas vērtējams kā būtisks, jo pretēji nosacījumiem, Sūdzības iesniedzēja netika pieaicināta uz protokola sastādīšanu un parakstīšanu un netika iepazīstināta ar procesuālajām tiesībām. Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka nav pastāvējuši LAPK 248.[1] pantā minētie objektīvie apstākļi, lai pieaicinātu Sūdzības iesniedzēju uz protokola sastādīšanu un parakstīšanu.

Tiesa konstatē, ka tik tiešām dzīvokļa apsekošana ir veikta bez dzīvokļa izīrētājas – Sūdzības iesniedzējas – klātbūtnes. Tomēr tiesa konstatē, ka neviens normatīvais akts nenoteic. Ka šādos gadījumos izīrētāja klātbūtne ir obligāta. Turklāt ir jāņem vērā faktiskie apstākļi, - konflikts starp izīrētāju un dzīvokļa īrniekiem. Proti, strīds bija par to, ka izīrētājs nenodrošina īrnieku ar auksto ūdeni, tā padevi atslēdzot, savukārt, brīdī, kad tiek veiktas pārbaudes, ūdens padeve tiek atjaunota. Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskata, ka Sūdzības iesniedzējas nepieaicināšana uz pārbaudes veikšanu ir pamatota.

Attiecībā par LAPK 248. panta pārkāpumu, tiesa konstatē, ka Protokols ir sastādīts vienlaicīgi ar dzīvokļa apsekošanas aktu, proti, brīdī, kad Sūdzības iesniedzēja objektīvu iemeslu dēļ nav pieaicināta uz dzīvokļa apsekošanu. Saskaņā ar LAPK 238.[1] panta pirmo daļu uzsākot lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, vienas diennakts laikā ir jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols vai attiecīgs lēmums. Tādējādi secināms, ka protokols administratīvā pārkāpuma lietā kalpo kā šīs lietas ierosināšanas lēmums, kas pieņemams nekavējoši vai ļoti īsā laikā pēc pārkāpuma konstatēšanas, līdz ar to īpaša personas uzaicināšana uz protokola sastādīšanu faktiski būtu pretrunā ar likuma prasību nekavējoties ierosināt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Tiesa ir konstatējusi īpašos objektīvos apstākļus, kāpēc Sūdzības iesniedzēja nav aicināta uz dzīvokļa apsekošanu. Līdz ar to tiesas ieskatā uzskatāms, ka arī Protokola sastādīšanas laikā ir pastāvējuši LAPK 248.[1] pantā minētie objektīvie apstākļi. Turklāt tiesa konstatē, ka Rīgas pilsētas Īres valde 2008. gada 12. februārī, proti, nākošajā dienā pēc Protokola sastādīšanas, Sūdzības iesniedzējai atbilstoši LAPK 248.[1] panta prasībām ir paziņojusi par administratīvās lietas ierosināšanu, nosūtot arī Protokolu un apsekošanas aktu. Sūdzības iesniedzējai bija dota iespēja sniegt paskaidrojumus gan rakstiski, gan mutiski, ko tā ar savu pārstāvju starpniecību arī ir darījusi, piedaloties Komisijas sēdē. Tādējādi tiesa procesuāla pārkāpuma, kas varēja radīt Sūdzības iesniedzējas tiesību būtisku pārkāpumu, esamību nekonstatē.

[11] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK.

LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to tiesa atzīst, ka administratīvo pārkāpumu lietās svarīgi ir konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām

pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[12] Sūdzības iesniedzēja ir sodīta par LAPK 150.^{3} pantā paredzēto pārkāpumu ar naudas sodu Ls 25 apmērā. Minētā tiesību norma noteic, ka par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, – uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz tūkstoš latiem, bet juridiskajām personām – līdz desmittūkstoš latiem.

[13] Tiesa konstatē, ka lietā faktiski nepastāv strīds par administratīvā pārkāpuma objektu. Lietā tāpat nav strīda arī par pārkāpuma subjektu, proti, nav strīda, ka Sūdzības iesniedzēja ir fiziska persona, kurai pieder nekustamais īpašums */adrese/* un ko apliecina izdruka no Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr.*/nodalījuma numurs/ (lietas 56.-58.lapa)*, un kura, kā to ir konstatējusi Komisija, ir veikusi darbības (bezdarbības formā – nav sniegusi pamatpakalpojums), par kurām vainīgā persona ir saucama pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 150.^{3} pantu.

[14] Attiecībā par LAPK 150.^{3} pantā paredzētā pārkāpuma sastāva objektīvo pusi tiesai ir jākonstatē, ka ir izdarīts tiesību normā paredzētais pārkāpums, proti, ka Sūdzības iesniedzējas darbības (bezdarbība) atbilst LAPK 150.^{3} panta dispozīcijā definētajam administratīvajam pārkāpumam.

Kā jau minēts iepriekš, LAPK 150.^{3} pantā ir noteikts, ka administratīvā atbildība iestājas par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus.

LAPK 150.^{3} pantā ir dota vispārēja tiesību norma, kas vispārīgi noteic, ka administratīvā atbildība iestājas par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus. Tādējādi, šī tiesību norma prasa noskaidrot šādus jautājumus:

1) ko likumdevējs ir domājis ar terminu „pamatpakalpojums";
2) vai ir konstatējams, ka likums konkrētajā izskatāmajā gadījumā uzliek pienākumu dzīvojamās mājas īpašniekam – izīrētājam pienākumu sniegt attiecīgus pamatpakalpojumus;
3) ir jākonstatē, vai pamatpakalpojumi nav sniegti īrniekam vai īrniekiem, kā arī jākonstatē Sūdzības iesniedzējas vaina pamatpakalpojumu nesniegšanā.

[15] Komisija Lēmumā ir konstatējusi, ka Sūdzības iesniedzēja ir pārkāpusi likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta noteikumus.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta pirmās daļas 1. punktā ir dots pamatpakalpojumu jēdziena atšifrējums, proti, pamatpakalpojumi ir tādi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, proti, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana.

[16] No likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta septītās daļas tiesību normas izriet, ka „Izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu". Tādējādi, ja īres līgumā vai ēkas ekspluatācijas būtības ir paredzēta attiecīgo pamatpakalpojumu sniegšana, izīrētājam ir obligāti jāsniedz attiecīgie pakalpojumi.

Lietā nav strīda par to, ka līdz pārkāpuma konstatācijas brīdim 2009. gada 11. februārī dzīvoklī */adrese/* ir bijusi paredzēta aukstā ūdens padeve, uz ko norāda ūdens krāni virtuvē, vannas istabā, iebūvēta vanna un ar ūdeni nolaižama tualete.

No lietas materiāliem neizriet, ka Cietušās ģimenei ir bijuši parādi par aukstā ūdens piegādi. Šādus pierādījumus nav iesniegusi arī Sūdzības iesniedzēja. No lietas materiāliem var konstatēt vienīgi to, ka starp Sūdzības iesniedzēju un Cietušās ģimeni ir bijis strīds par jauna īres līguma noslēgšanu, kurā būtu noteikta citāda īres maksa. Tāpat no lietas materiāliem ir redzams, ka Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa 2008. gada 8. oktobrī Sūdzības iesniedzējas prasību pret Cietušās ģimeni par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu, dzīvokļa lietošanas tiesību zaudēšanu un īres un komunālo maksājumu parādu piedziņu ir noraidījusi *(lietas 76.-84.lapa)*.

[17] Tiesa konstatē turpmāk minēto:

[17.1] ar Rīgas pilsētas Īres valdes locekles *I.B.* 2009.gada 11. februārī sastādīto apsekošanas aktu *(lietas 55.lapa)* un Protokolu *(lietas 53.lapa)* ir konstatēts, ka dzīvoklī */adrese/*

nav aukstā ūdens padeves, proti, netiek sniegts likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta pirmās daļas 1. punktā minētais pamatpakalpojums.

[17.2] Tas, ka minētajā dzīvoklī nav aukstā ūdens padeves, izriet arī no Cietušās paskaidrojumiem tiesas sēdē. No lietas materiāliem tāpat ir redzams, ka Cietušās ģimene vairākkārtīgi ir vērsusies pie Sūdzības iesniedzējas, kā arī Rīgas pilsētas Īres valdē un citās kompetentās institūcijās ar lūgumiem nodrošināt aukstā ūdens padevi dzīvoklī.

[17.3] No Komisijas lēmuma redzams, ka Komisijas sēdē Sūdzības iesniedzējas pārstāvis ir paskaidrojis, ka ūdens padevi dzīvoklim regulē ventiļi, kas atrodas ārpus dzīvokļa, daļā, kur Cietušās ģimenei ir ierobežota iespēja piekļūt. Savukārt no Sūdzības iesniedzējas pārstāvju paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka Cietušās ģimenei ir bijis iespējams piekļūt aukstā ūdens padeves ventiļiem un Cietušās ģimenes locekļi apzināti ir atslēguši aukstā ūdens padevi laikā, kad dzīvokļa apsekošanu ir veikuši Rīgas pilsētas Īres valdes locekļi, ar mērķi ātrāk saņemt pašvaldības palīdzību.

Tiesa iepriekš minētajā konstatē pretrunu. Turklāt tiesa konstatē, ka šāds esošo apstākļu izskaidrojums ir maz iespējams, jo iepriekšējās apsekošanas reizēs aukstā ūdens padeve vismaz daļēji ir konstatēta. Tāpat no Sūdzības iesniedzējas pārstāvja *J.S.* teiktā tiesa konstatē, ka mājā ir trīs atsevišķi stāvvadi, kuros ūdens padevi var atslēgt tā, lai netiktu traucēta iespēja daļēji saņemt auksto ūdeni, kā arī to varētu saņemt pirmā stāva iedzīvotāji (Sūdzības iesniedzēja).

[17.4] Sūdzības iesniedzēja ir norādījusi, ka ir sastādīts tikai un vienīgi īrnieka interesēs, nepārbaudot lietas apstākļus un ūdens padeves neesamības iemeslus, tāpat Sūdzības iesniedzēja ir norādījusi, ka apskates aktu sastādījusī amatpersona nav kompetenta jautājumos, kas saistīti ar ēkas inženierkomunikācijām (ūdens padeves tīklu) un, iespējams, nemaz nevarēja konstatēt patieso iemeslu, kādēļ apsekošanas laikā bija pārtraukta ūdens padeve, jo tai pietrūka speciālo zināšanu vai viņa tika apzināti maldināta.

Tiesas ieskatā nav pamata apšaubīt Rīgas pilsētas Īres valdes locekles *I.B.* kompetenci iepriekš minētajos jautājumos, jo nav iegūti pretēji pierādījumi. Kā redzams no lietas materiāliem Rīgas pilsētas Īres valdes locekle *I.B.* ir veikusi vairākkārtējas šī dzīvokļa apskates, tostarp arī 2009. gada 22. aprīlī, kad ūdens padeve ir tikusi konstatēta.

Rīgas pilsētas Īres valdes locekle *I.B.* apsekošanas aktā ir norādījusi, ka dzīvoklī ir pārbaudījusi visus pieejamos krānus un ventiļus. Līdz ar to ir secināms, ka ir veikta pārbaude arī tam, vai dzīvokļa īrnieki ir varējuši aukstā ūdens padevi atslēgt no sava dzīvokļa. Savukārt no lietas materiāliem neizriet, ka Cietušās ģimenes locekļi būtu atslēguši ūdens padevi ārpus dzīvokļa. Tas, lai dzīvojamās mājas ūdens padeves kopējiem ventiļiem nepiekļūtu nepiederošas personas, izņēmot īpašnieku vai tā pilnvarotos, ir paša īpašnieka pienākums.

Rīgas domes pārstāve paskaidrojumos tiesas sēdē norādīja, ka Rīgas pilsētas Īres valdes locekļi tiek speciāli sagatavoti dzīvokļu apsekošanai un tas ir viņu pamatpienākums.

Līdz ar to tiesai nerodas šaubas par Rīgas pilsētas Īres valdes locekles *I.B.* kompetenci, proti, spēju noteikt, ka dzīvoklī netiek padots aukstais ūdens un to, ka tā padeve nevar tikt noslēgta no dzīvokļa.

[18] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus tiesa secina, ka ir pierādīts pamatpakalpojuma – aukstā ūdens padeves – nesniegšanas fakts dzīvokļa */adrese/* īrniekiem. Tādējādi tiesa uzskata, ka Komisija pareizi ir konstatējusi gan administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi, gan Sūdzības iesniedzējas vainu pārkāpuma izdarīšanā un pamatoti ir saukusi Sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 150.^{3} pantu.

[19] Sūdzības iesniedzēja ir arī norādījusi, ka Protokolā nepamatoti tiek minēts, ka „pārkāpumam ir ilgstošs raksturs".

Tiesa konstatē, ka šāda atzīmei tik tiešām nav objektīva pamata, jo visās iepriekšējās īres valdes apsekošanās tika konstatēts, ka ūdens padeve dzīvoklim ir nodrošināta. Tomēr šis apstāklis tiesas ieskatā nav pamats ne Sūdzības iesniedzējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības, ne soda apmēra samazināšanai, jo piemērotais sods 25 Ls apmērā nav vērtējams kā ievērojams un nesamērīgs saistībā ar pieļauto pārkāpumu.

[20] Administratīvā pārkāpuma gadījumā iestādei, konstatējot pārkāpuma faktu, nav dota rīcības brīvība izlemt jautājumu par personas saukšanu pie administratīvā atbildības, proti, iestādei ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums saukt vainīgo personu pie administratīvās atbildības. Vienīgi gadījumos, kad attiecīgo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu LAPK 21. panta kārtībā, personu var atbrīvot no administratīvās atbildības. Komisija konkrētajā lietā nav uzskatījusi izdarīto pārkāpumu par maznozīmīgu. Arī tiesas ieskatā pārkāpums, kas ir saistīts ar pamatpakalpojumu nesniegšanu īrniekiem, var radīt gan fiziskas, gan morālas ciešanas īrniekiem, kas, atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta septītajā daļā noteiktajam, ir nepieļaujami, līdz ar to arī šis pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu.

[21] LAPK $150.^3$ panta sankcijā ir noteikts alternatīvs sods, proti, Komisijai bija iespēja piemērot administratīvo sodu – uzlikt naudas sodu fiziskām personām robežās no 1 līdz 1000 latiem (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas un Lēmuma pieņemšanas brīdī). Sūdzības iesniedzējai ir piemērots naudas sods 25 Ls apmērā.

Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tādējādi iestādei, konstatējot LAPK $150.^3$ pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu, attiecībā uz soda apmēru ir rīcības brīvība noteikt konkrētā lēmuma saturu. Proti, iestāde pieņem lēmumu, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros, veicot lietderības apsvērumus, nosaka administratīvā akta saturu (nosaka konkrētu soda apmēru). Citiem vārdiem, iestādei ir jāvērtē, kāds soda apmērs ir samērīgs ar konkrēto pārkāpumu.

Tiesa, pārbaudot pārsūdzēto lēmumu, konstatē, ka ir ņemti vērā faktiskie apstākļi. Tiesa arī konstatē, ka Komisija Sūdzības iesniedzējai par izdarīto pārkāpumu ir piemērojusi administratīvo sodu, kas nav vērtējams kā ievērojams, salīdzinot ar neērtībām, kas tiek radītas dzīvojamās mājas īrniekiem, kuriem netiek sniegti pamatpakalpojumi, kā arī salīdzinot ar panta sankcijā noteikto maksimālo soda apmēru. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst piemēroto sodu par samērīgu un atbilstošu konstatētajam pārkāpumam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2009.gada 31.marta lēmumu Nr.D57 13-13, bet *I.S.* sūdzību **noraidīt**.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 15.decembrī.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2010.gada 15.decembrī